

‘... ถ้าอ่อนให้อ่อนละมุนละไมใช้ได้ ถ้าแข็งให้แข็งเป็นเหล็กดีใช้ได้
ใช้ในโลกได้อย่างดีแท้ ถ้าแข็งแข็งอย่างเหล็ก
ถ้าอ่อนอ่อนอย่างสำลี ใช้ได้ดีอย่างนี้ ...’

‘... ถึงพระพุทธเจ้าก็คือวัชรรมกาย ถึงธรรมกายก็เหมือนถึงพระพุทธเจ้า
ถึงธรรมกายได้ธรรมกาย ไปกับธรรมกายได้
ไปนรก สวรรค์ ไปนิพพานได้ ...’

รวมพระธรรมเทศนา พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

กัณฑ์ที่ ๓๕

ขันธปริตร

๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส (๓ ทน)

วิรูปกฺเขติ เม เมตฺตํ	เมตฺตํ เอรापเถติ เม
นพฺยาปฺตเตติ เม เมตฺตํ	เมตฺตํ กณฺหาโคตมเกติ จ
อปาทเกติ เม เมตฺตํ	เมตฺตํ ทิปาทเกติ เม
จตุปฺปเทติ เม เมตฺตํ	เมตฺตํ พหุปฺปเทติ เม
มา มํ อปาทโก ทิสฺส	มา มํ ทิสฺส ทิปาทโก
มา มํ จตุปฺปโท ทิสฺส	มา มํ ทิสฺส พหุปฺปโท
สพฺเพ สตฺตา สพฺเพ ปาณา	สพฺเพ ภูตา จ เกวลา
สพฺเพ ภทฺธานิ ปสฺสนฺตุ	มา กิณฺจิ ปาปฆาตมา

อปปมาโณ พุทฺโธ อปปมาโณ ธมฺโม อปปมาโณ สจฺจโณ ปมาณวนฺตานิ
 สิริสฺปานิ อหิ วิจฺฉิกา สตปฺตี อุนฺณนาภี สรพฺพ มุสิกา กตา เม รกฺขา
 กตา เม ปริตฺตา ปฏิกฺกมฺหฺนฺตุ ภูตานิ โสฬํ นโม ภควโต นโม สตฺตุนฺหํ
 สมฺมาสมฺพุทฺธานนฺติ

วิ.จ. (บาลี) ๗/๒๗/๑๑-๑๒

ณ บัดนี้ อาตมภาพจะได้แสดงธรรมิกถาแก้ด้วยขันธปริตร คำว่าปริตร แปลว่า
 ความรักษา ขันธปริตร แปลว่ารักษากันท์ ความรักษากันท์ ความคุ้มครองกันท์ ความ
 ป้องกันกันท์ เรียกว่าขันธปริตร ขันธปริตรนี้เป็นวิชาในพระพุทธศาสนา สัตว์ต่างๆ มี
 มากมายหลายประการ มนุษย์บางพวกไม่อาจจะสู้สัตว์เดียรัจฉานเหล่านั้นได้ บางพวก
 อาจสู้สัตว์เดียรัจฉานทั้งหลายเหล่านั้นได้ พวกที่สู้สัตว์เดียรัจฉานทั้งหลายเหล่านั้นไม่ได้
 ต้องใช้ความอ่อนน้อมเป็นสามัคคีน้าหนึ่งใจเดียวกับสัตว์เดียรัจฉาน ถ้าว่าอาจจะสู้สัตว์
 เดียรัจฉานเหล่านั้นได้ ไม่ต้องอ่อนน้อมไม่ต้องสามัคคิกับสัตว์เดียรัจฉาน ปราบสัตว์
 เดียรัจฉานเหล่านั้นวอดวายไปหมด ถ้าว่าไม่อาจจะสู้สัตว์เดียรัจฉานเหล่านั้นได้ ต้องใช้

อ่อนน้อม เพราะฉะนั้น มนุษย์หญิงก็ดี ชายก็ดี คฤหัสถ์บรรพชิต หญิงชายไม่ว่า ถ้าอ่อนให้อ่อนละมุนละไมไม่ได้ ถ้าแข็งให้แข็งเป็นเหล็กดีใช้ได้ ใช้ในโลกได้อย่างดีแท้ ถ้าแข็งแข็งอย่างเหล็ก ถ้าอ่อนอ่อนอย่างสาลี ใช้ได้ดีอย่างนี้ สาลินะใช้ได้ดีนัก ทั้ง ๒ อย่างนี้ดีที่สุด อ่อน อ่อนอย่างสาลีดีที่สุด แข็ง แข็งอย่างเพชรดีที่สุด เด็ดเดี่ยวทีเดียว ๒ อย่างนี้แหละ จำไว้เป็นตำรา ถ้าจะเป็นคนอ่อน อ่อนให้ใช้ได้ ถ้าจะเป็นคนแข็ง แข็งให้ใช้ได้เหมือนกัน อย่างนี้เรียกว่าคนมีปัญญา ทางพระพุทธศาสนาก็ใช้เช่นนั้น

ส่วนพระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่อ่อนน้อมต่อผู้ใด แข็งจริง ๆ ไม่ใช่แข็งพอดีพอร้าย สัตว์ใดจะมาปล้นพระองค์เป็นไม่มีเด็ดขาด อย่างว่าแต่มนุษย์ แม้แต่สัตว์เดียรัจฉานเช่น พญานันโทปนันทนาคราช มาแข่งกระด้างต่อพระองค์เข้า พระองค์ก็ปราบพญานันโทปนันทนาคราชเสีย หรืออาพวกยักษ์ พระองค์ไม่สามารถจะลดหย่อนให้ผู้หนึ่งผู้ใด แข็งเป็นเพชรทีเดียว ปราบอาพวกยักษ์เสียให้อยู่เป็นสาวกของพระองค์ ให้อยู่ในความปกครองของพระองค์เสีย นี่ท่านแข็งดีอย่างนี้ จึงเรียกว่าแข็งให้แข็งเป็นเพชร ถ้าอ่อนให้อ่อนเป็นสาลี อ่อนเป็นสาลีใช้เป็นผ้าห่มหนาวก็ได้ ใช้เป็นหมอนหนุนก็ได้ ใช้เป็นผ้าทำนุ่งทำห่มได้ สำเร็จประโยชน์แก่มนุษย์ นี่อ่อนเป็นสาลีอย่างใช้ได้ เพราะฉะนั้น เราท่านทั้งหลายหญิงชายทุกถ้วนหน้า เมื่อจะฟังในชั้นปริตร ชั้นปริตรนี้แปลว่าความคุ้มครองป้องกันชั้นนี้ คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ของมนุษย์นี้ ไม่คุ้มครองป้องกันไม่ได้ อันตรายมากนัก อันตรายมากทีเดียว

สัตว์ในมนุษย์โลกถูกอสริษกัดในปีหนึ่งๆ หมดสิ้นเท่าไร ตั๊กแตน ไร ไร ร้อย สองร้อย ถูกงูกัดชีวิตเสีย ประหารเสีย หนึ่งร้อยนัก ภูเล็กร้อย น้อยๆ ไม่ร้ายเท่าพญานาค พญานาคตัวใหญ่ๆ ร้ายนัก ฟันพิษตายทีเดียว นี่อันตรายมากมายทีเดียว เพราะฉะนั้น อันตรายทั้งหลายเหล่านี้เราจะสู้ด้วยวิธีใด ทางพระพุทธศาสนาสอนไว้ว่า ในชั้นปริตร แปลเป็นภาษาไทยว่า **วิรูปกะเขมิ เม เมตตุ** ให้ตั้งใจลงไปว่า ความเป็นมิตรของเราจะมีแก่พญานาคทั้งหลาย สกุลวิรูปักขด้วย **เมตตุ** เอรापเกหิ เม ความเป็นมิตรของเราจะมีแก่พญานาคทั้งหลาย สกุลเอรापถด้วย **จพฺยาปุตฺเตหิ เม เมตตุ** ความเป็นมิตรของเราจะมีแก่พญานาคทั้งหลาย สกุลฉัพยาบุตรด้วย **เมตตุ** กณฺหาโคตมเกหิ จ ความเป็นมิตรของเราจะมีแก่พญานาคทั้งหลาย สกุลกณฺหาโคตมกะด้วย **อปาทเกหิ เม เมตตุ** ความเป็นมิตรของเราจะมีแก่สัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีเท้า **เมตตุ** ทิปาทเกหิ เม ความเป็นมิตรของเราจะมีแก่สัตว์ทั้งหลายที่มีเท้า ๒ ด้วย **จตุปปเทหิ**

เม เมตตุ ความเป็นมิตรของเราจะมีแก่สัตว์ทั้งหลายที่มีเท้า ๔ ด้วย เมตตุ พหุบุปเทหิ
 เม ความเป็นมิตรของเราจะมีแก่สัตว์ทั้งหลายที่มีเท้ามากด้วย มา มํ อปาทโก หีสิ
 ขอสัตว์ไม่มีเท้าอย่าเบียดเบียนเราเลย มา มํ หีสิ ทิปาทโก ขอสัตว์มีเท้า ๒ อย่า
 เบียดเบียนเราเลย มา มํ จตุบุปโท หีสิ ขอสัตว์มีเท้า ๔ อย่าเบียดเบียนเราเลย
 มา มํ หีสิ พหุบุปโท ขอสัตว์มีเท้ามากอย่าเบียดเบียนเราเลย สพุเพ สตฺตา สพุเพ
 ปาณา สพุเพ ภูตา จ เกวลา ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายที่มีชีวิตทั้งหลาย ที่เกิดแล้ว
 ทั้งสิ้นทั้งหมด สพุเพ ภทฺรานิ ปสฺสนตุ ขอจงเห็นความเจริญทั้งหลายทั้งนั้นด้วย
 มา กิณฺจิ ปาปมาคฺคา ขอความลามกอย่ามาถึงแก่สัตว์เหล่านั้นเลย

อปฺปมาโณ พุทฺโธ พระพุทธเจ้าทรงพระคุณล้นพ้น อปฺปมาโณ ธมฺโม พระ
 ธรรมเจ้าทรงพระคุณล้นพ้น อปฺปมาโณ สงฺโฆ พระสงฆ์เจ้าทรงพระคุณล้นพ้น
 ปมาณวฺหฺตานิ สิริสฺปานิ อหิ วิจฺฉิกขา สตฺปที อุณฺณนาภาภี สรพฺพ มฺมุสิกขา ขอสัตว์
 ทั้งหลาย คือ ชู แมงป่อง ตะเข็บ ตะขาบ แมงมุม และหนู ล้วนมีประมาณ กตา เม
 รกฺขา กตา เม ปริตฺตา ปฏิกฺกมฺมเหตุ ภูตานิ โสฬํ โนโม ภควโต โนโม สตฺตุนฺหิ
 สมฺมาสมฺพุทฺธานิ อันการรักษาอันเรากระทำแล้ว ความคุ้มครองอันเรากระทำแล้ว
 ขอสัตว์ที่เกิดแล้วจงหลีกเลี่ยงไป ความนอบน้อม เรานั้นมักทำความนอบน้อมแก่พระ
 พุทธเจ้าอยู่ ความนอบน้อมแก่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลายทั้ง ๗ พระองค์ ด้วย
 ประการดังนี้ นี่เนื้อความของพระบาลี ซึ่งความเป็นสยามภาษาได้ดังนี้

ในขันธปริตร ใจความของขันธปริตร ข้อเนื้อความย่อ ขนฺธ แปลว่าขันธ
 ขันธ ๕ มีมากไม่ใช่มีน้อย ปริตฺต แปลว่าความปกครองป้องกัน ความคุ้มครองป้องกัน
 เรียกว่าปริตร ขันธ ๕ มีมาก ขันธ ๕ ของมนุษย์ก็ต้องมีความคุ้มครองป้องกัน ของ
 มนุษย์ละเอียดยังก็ต้องมีความคุ้มครองป้องกัน ขันธ ๕ ของทิพย์ก็ต้องมีความคุ้มครอง
 ป้องกัน ขันธ ๕ ของทิพย์ละเอียดยังก็ต้องมีความคุ้มครองป้องกัน ขันธของรูปพรหม รูป
 พรหมละเอียดยัง อรูปพรหม อรูปพรหมละเอียดยัง ก็ต้องมีความคุ้มครองป้องกัน ไม่ใช่แต่
 เพียงเท่านั้น ขันธ ๕ ของธรรม ธรรมขันธ ธรรมกายทั้งหยาบทั้งละเอียด โสดาทั้ง
 หยาบทั้งละเอียด สกทาคาทั้งหยาบทั้งละเอียด อนาคาทั้งหยาบทั้งละเอียด อรหัต
 ทั้งหยาบทั้งละเอียด มีความคุ้มครองป้องกันทั้งนั้น

อันตรายเป็นข้อสำคัญ เพราะเหตุนี้ สัตว์ดิรัจฉานอย่างวิรูปักขี สกฺลนาชเชื่อว่า
 วิรูปักขี สกฺลนี้เป็นสกฺลสำคัญ มีฤทธิ์มีเดช เหาะเหินเดินอากาศได้ ถอดกายมาเป็น

มนุษย์ก็ได้ พญานาคมีฤทธิ์ขนาดนี้ เมื่อครั้งพุทธกาล ใครๆ ก็กลัว บัดนี้ใครๆ ก็กลัว เหมือนกัน พญานาคไม่ใช่ของพอดิพอร้าย ใครๆ ก็กลัวทั้งนั้น พญานาคชื่อว่าเอราภต ตระกูลเอราภตก็แบบเดียวกัน มีฤทธิ์มีเดชมากมาย ถอดกายเหาะเหินเดินอากาศได้ เป็นมนุษย์ก็ได้ เป็นพญานาคก็ได้ มาบ่นอยู่ในมนุษย์ ไม่รู้จัก แผลงฤทธิ์แผลงเดชมาได้ เรียกว่าเอราภต ตระกูลพญานาคมีอีก ฉัพยบุตร ตระกูลใหญ่ๆ ทั้งนั้น ตระกูลพญานาคเหล่านี้เป็นตระกูลสำคัญ แผลงฤทธิ์แผลงเดชได้ดุจเดียวกัน ตระกูลพญานาคที่ ๔ เรียกว่า กัณหาโคตมกะ ตระกูลพญานาคพวกนี้เหาะเหินเดินอากาศได้ จำแลงแปลงกายมาเป็นมนุษย์ก็ได้ เป็นภิกษุก็ได้ เป็นอุบาสกอุบาสิกาก็ได้ เป็นมนุษย์คนใดก็ได้ นั่งอยู่ในพวกนี้ ไม่มีใครรู้จัก พญานาคแปลงได้เช่นนั้น ถ้ามีกรรมกายจึงจะรู้จัก ถ้าไม่มีกรรมกายก็ไม่รู้จัก จะเด็ดชีวิตคนหนึ่งคนใดแล้วก็ไม่ยากนัก มีฤทธิ์มีเดชขนาดนี้

สกุลเหล่านี้ ผู้มีปัญญาเฉลียวฉลาด บุคคลผู้อ่อนเห็นมีฤทธิ์มีเดชขนาดนี้แล้วจะทำอย่างไรกัน ก็ตั้งใจตีสนิทชิตขมกับเขา ประกาศตนลงไปว่า ขอความเป็นมิตรของเราจะมีแก่พญานาคทั้ง ๔ ตระกูลนั้นเกิด นี่อ่อนวอนขานะ ขอความเป็นมิตรของเราจะมีแก่พญานาคทั้ง ๔ ตระกูลนั้นเกิด เราไม่อาจสามารถจะสู้ได้ ตีสนิทเข้าไปเป็นมิตรเพื่อเขาจะได้ละชีวิตให้ ไม่ประสงค์อะไร เขาจะได้ละชีวิตให้ เพราะเกรงกลัวต่อเขา นี่พวกหนึ่ง อีกพวกหนึ่ง ดุจสัตว์ไม่มีเท้า สัตว์ ๒ เท้า สัตว์ ๔ เท้า สัตว์เท้ามาก แมงป่อง ตะเข็บ ตะขาบ เหล่านี้ แมงมุม อย่างนี้ สัตว์เท้ามากทั้งนั้น นี่ก็ให้ร้ายเหมือนกัน ให้ปวดร่ายเหมือนกัน มีฤทธิ์เหมือนกัน ไม่ใช่พอดิพอร้าย สัตว์ ๔ เท้า เสือ ราชสีห์ หมี เม่น เหล่านี้ สัตว์มีพิษร้ายทั้งนั้น นี่สัตว์ ๔ เท้า สัตว์ ๒ เท้า

มนุษย์ร้ายกว่าใครๆ ทั้งหมด ประเทศต่อประเทศรบกันทีเดียว นี่ร้ายนัก มนุษย์ร้ายกว่าใครๆ ทั้งหมด สัตว์ไม่มีเท้า พวกคืบคลานต่างๆ บริวารของพญานาคเหล่านั้นเป็นสัตว์ ไม่มีเท้า เท้าเหียน ในสัตว์จำพวกนี้แหละ เราก็ต้องเกรงเขาอยู่เหมือนกัน มนุษย์ตายเพราะสัตว์พวกนี้ไม่ใช่น้อย ปีหนึ่งๆ ให้นึกดูเถอะ เพราะฉะนั้นผู้ที่ประพฤติดัวอ่อน ต้องยอมเป็นมิตรกับเขาเสีย กับสัตว์พวกเหล่านี้ ต้องยอมเป็นมิตรกับเขาเสีย ไม่ทำเขา เขาจะได้ไม่ทำเราต่อไป ขอเป็นมิตรกันเสีย เป็นเพื่อนสหายกันเสีย เขาจะได้ไม่ทำลายชีวิตเรา นี่ผู้ประพฤติดัวอ่อน ประพฤติอย่างนี้อ่อนน้อมต่อเขา ขอเป็นมิตรต่อเขา จึงได้ขอในตอนท้ายว่า ขอสัตว์ไม่มีเท้าจงอย่าเบียดเบียนเราเลย ขอสัตว์มีเท้า ๒ อย่าเบียดเบียนเราเลย ขอสัตว์มีเท้า ๔ อย่าเบียดเบียนเราเลย ขอสัตว์มีเท้ามากอย่าเบียดเบียนเราเลย สพฺเพ สตฺตา สพฺเพ ปาณา สพฺเพ ภูตา จ เกวลา

สพฺเพ ภทฺธานิ ปสฺสหนฺตุ ว่า สพฺเพ สตฺตา สพฺเพ ปาณา สพฺเพ ภูตา จ เกวลา
ขอสัตว์ทั้งสิ้นที่เกิดทั้งหมด สพฺเพ ภทฺธานิ ปสฺสหนฺตุ จงเห็นความเจริญทั้งสิ้นของ
เรา ความลามกอะไรๆ อย่ามาถูกต้องกระทบสัตว์ทั้งหลายเหล่านั้นเลย

นับท่อนแปลเมตตานิในเมตตานิสังสกาโน้น ในขันธปริตรนี้ก็เหมือนกับเมตตา
แต่ว่าไม่เชิงนัก แต่ว่าแสดงความเป็นมิตร นั้นแสดงความเมตตา นี่แสดงความ
มิตร ต่างกันเท่านั้น สัตว์ทั้งหลายมีมากน้อยเท่าใด พระพุทธเจ้า อปฺปมาโณ พุทฺโธ
พระพุทธเจ้าทรงพระคุณไม่มีประมาณ อปฺปมาโณ ธมฺโม พระธรรมทรงพระคุณไม่มี
ประมาณ อปฺปมาโณ สงฺโฆ พระสงฆ์ทรงพระคุณไม่มีประมาณ ปมาณวนฺตานิ
สิริสฺปาณี อหิ วิจฺฉิกา สตฺปที อุณฺณนาภี สรพฺพ มฺหิสฺสา ขอสัตว์ทั้งหลาย คือ
งู แมงป่อง ตะเข็บ ตะขาบ และแมงมุม และตุ๊กแก หนู สัตว์เหล่านั้นมีประมาณเท่านั้น
พระรัตนตรัย พระพุทธเจ้า พุทฺโธ ธมฺโม สงฺโฆ เหล่านี้ ทรงพระคุณไม่มีประมาณ
สัตว์ที่เกิดแล้วทรงพระคุณมีประมาณ ความรักษาอันเรากระทำแล้ว ความคุ้มครองอัน
เรากระทำแล้ว สัตว์ที่เกิดแล้วทั้งหลาย หมู่สัตว์ที่เกิดแล้วของจงหลีกออกไป เรานั้นเป็น
ผู้นอบน้อมพระผู้มีพระภาคอยู่ การกระทำนอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้าทั้งหลายทั้ง ๗
พระองค์เหล่านั้น อันนี้เป็นความนอบน้อมให้เราระลึกถึงพระพุทธเจ้า สัตว์ทั้งหลาย
เหล่านี้จะทำอันตรายอะไรไม่ได้

เมื่อพระพุทธเจ้าทรงพระคุณ ไม่มีประมาณ ชักตัวอย่างเป็นประธานดังในห้อง
พุทธคุณ พระธรรมทรงพระคุณไม่มีประมาณ ชักตัวอย่างโดยยอด้งบาลี ที่ปรากฏใน
ห้องธรรมคุณ พระสงฆ์ทรงพระคุณไม่มีประมาณ ชักตัวอย่างดังในห้องสังฆคุณ ว่า
อิตฺติปิ แม้ดังนี้ โส ภควา พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น อรหํ ผู้ไกล ผู้ควร ผู้หักเสย
ซึ่งกำกงสงสารจักร สมฺมาสมฺพุทฺโธ ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน
บรรลุวิชา ๓ วิชา ๘ จรณะ ๑๕ สุคโต ดำเนินงามตามอริยมรรคทั้ง ๘ โลกวิทู รู้
แจ้งโลก อนุตฺตโร หาผู้ใดผู้หนึ่งเสมอถึงมิได้ ปุริสทมฺมสารถิ สตฺถา เทวมนุสฺसानํ
เป็นศาสดาสั่งสอนเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย พุทฺโธ เป็นผู้ตื่นแล้ว ภควา เป็นผู้
จำแนกธรรมแก่สัตว์ทั้งปวง นี่เป็นพระคุณโดยย่อ

สุวากฺขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงดีแล้ว
อันพระผู้มีพระภาคเจ้ารับสั่งดีแล้ว สหฺทิฏฺฐิโก ใครได้ ใครถึง ใครปฏิบัติ ก็ได้ด้วย
ตนเอง อกาลิโก เป็นของไม่มีกาลเวลา เอหิปสฺสิโก เรียกบุคคลอื่นให้เข้าดูก็ได้

อย่างวิชาที่ปฏิบัติกันที่วัดปากน้ำนี้ เรียกบุคคลให้เขามาดูก็ได้ ให้คนเรียกเข้าดูก็ได้ แสดงได้หลายประการ โอปนโยโก เป็นของน้อมใส่ใจได้ตามความปรารถนา ไม่ขัดข้อง ปรุจตุตต เวทิตพโพ วิญญูหิติ รู้ได้เฉพาะตน นี่เป็นเนमितตกนาม เป็นพระคุณของ พระธรรม

สุปฏิปนุโน ผู้ปฏิบัติดี อุชุปฏิปนุโน เป็นผู้ปฏิบัติตรง ฌายปฏิปนุโน เป็นผู้ปฏิบัติออกจากภพ สามิจิปปฏิปนุโน เป็นผู้ปฏิบัติชอบยิ่ง รุดหน้าฝ่ายเดียวไม่ถอย หลัง สามิจิปปฏิปนุโน ภควโต สวากสงโฆ พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติชอบ จตุตตาริ ปุริสสุคานิ จัดเป็นคู่ ๔ อฏฺฐ ปุริสบุคคลา จัดคู่แห่ง บุรุษได้ ๘ อาหุเนยโย เป็นผู้ควรแก่ของค่านับ ปาหุเนยโย เป็นผู้ควรแก่ของต้อนรับ ทกฺขิเนยโย เป็นผู้ควรแก่ทักษิณาทาน บุคคลผู้ต้องการกุศลในโลกน้อมนำมาถวาย อภฺยสิลฺกณิโย เป็นผู้ควรทำอภฺยสิลกรรม นบนอบกราบไหว้ อหฺมุตฺตริ ปญฺญกฺขेतฺตํ โลกสุส เป็นเขตบุญของโลก ไม่มีเขตอื่นยิ่งขึ้นไปกว่านี้ ดังนี้ นี่เป็นเนमितตกนาม เป็นคุณของพระสงฆ์ อปฺปมาโณ สงฺโฆ พระสงฆ์ทรงพระคุณไม่มีประมาณ

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์นี้ บุคคลที่เข้าถึงแล้ว ถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ถึงพระพุทธเจ้าก็คือตัวธรรมกาย ถึงธรรมกายก็เหมือนถึงพระพุทธเจ้า ถึงธรรมกาย ได้ธรรมกาย ไปกับธรรมกายได้ ไปนรก สวรรค์ ไปนิพพานได้ ผู้ถึงไตรสรณคมน์ ถึงพุทธ รัตนะเช่นนี้ละก็ จะรู้จักคุณพุทธรัตนะว่าให้ความสุขแก่ตัวแค่ไหน บุคคลผู้ใดเข้าถึงแล้ว ก็ปลาบปลื้มเอิบอิ่มเต็มเต็ม สบายอกสบายใจ เพราะพุทธรัตนะบันดาลสุขให้แล้ว ส่ง ความสุขให้แล้ว ถึงว่าจะให้ความสุขสักเท่าไร มากน้อยเท่าไร ตามความปรารถนา สุขกายสบายใจ เรามีอายุยืนเจริญหนักเข้า มีอายุยืน ทำหนักเข้า ทำชานาญหนักเข้า ในพุทธรัตนะมีคุณอนันต์ เวลาเจ็บก็ไม่อาดูรเดือดร้อนไปตามกาย เวลาจะตายก็นั่งยิ้ม สบายอกสบายใจ เห็นแล้วว่าละจากกายนี้มันจะไปอยู่โน้น เห็นที่อยู่ มีความปรารถนา นี้คุณของพุทธรัตนะ พรรณนาไม่ไหว นี่เรียกว่าคุณพระพุทธเจ้า คือ ธรรมกาย

คุณของพระธรรม คือ ธรรมรัตนะ ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย นั้นอนันต์ทีเดียว เข้าอยู่ในกลางดวงนี้แล้วละก็ สุขก็ต้องอยู่กลางดวงนั้น จะทำอะไรต้อง อยู่กลางดวง ต้องหยุดอยู่กลางดวงนั้น ถ้าไม่มีดวงพระธรรมแล้ว พุทธรัตนะก็ไม่มี ฤทธิ์เหมือนกัน พุทธรัตนะมีฤทธิ์ก็เพราะอาศัยดวงพระธรรมนั้น ธรรมรัตนะนั้น นี่

นับประมาณไม่ไหวทีเดียว อนเอนันต์ทีเดียว จะทำอะไรก็ได้ทุกสิ่งทุกประการ ไม่เหลือวิสัย ทำได้ทีเดียว เป็นชั้นๆ ขึ้นไป

สังฆรัตนะเล่า สังฆรัตนะต้องรักษาธรรมรัตนะไว้ ถ้าสังฆรัตนะไม่รักษาธรรมรัตนะไว้แล้ว พุทธรัตนะก็อยู่ไม่ได้ ธรรมรัตนะไม่มี ธรรมรัตนะไม่มีแล้ว สังฆรัตนะก็อยู่ไม่ได้ อญฺญมมญฺญสมานา อาศัยซึ่งกันและกัน พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะนี้ วัดปากน้ำเวลานี้กำลังแจกพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ต่อสมณวิปัสสนาทุกวัน ทุกวันพฤหัสบดี ถ้าว่าจะแจกพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะนี้ นี่แหละ เพื่อจะแจก พุทฺโธ ธมฺโม สงฺโฆ นี่แหละ อโห พุทฺโธ อโห ธมฺโม อโห สงฺโฆ ที่เดียว นี่เป็นข้อสำคัญ วัดปากน้ำกำลังแจกอยู่ที่เดียว

พระพุทธศาสนามีแกนอยู่เท่านี้ ไม่มีอื่นกว่านี้ อื่นกว่านี้จะเลอะเทอะ ใช้ไม่ได้ นี่แหละมีแกนอยู่เท่านี้ ถ้าได้เท่านี้ละก็เป็นโคตรบุญบุคคลก่อน พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ จะให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ เป็นโสดา มีคุณภาพสูงที่สุดหนักขึ้นไปอีก จะให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ของพระสกทาคา มีคุณภาพสูงหนักขึ้นไปอีก จะให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ของพระอนาคามีคุณภาพสูงหนักขึ้นไปไม่มีประมาณ จะให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ จนกระทั่งนับอสงไขยชั้นไม่ถ้วนนี้ วัดปากน้ำได้พยายามทำอยู่แล้ว ๒๒ ปี เดือน ๘ ข้างหน้านี้ กลางเดือน ๘ ครบ ๒๓ ปี เต็มเดือนเต็มวันที่เดียว นี่ต้องการพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อย่างนี้หนา

เมื่อเข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อย่างนี้แล้วละก็ ไม่ต้องอ้อนวอนพวกสัตว์ดิรัจฉาน พญานาค หรือสัตว์ต่างๆ ก็ช่าง จะทำอะไรก็ช่าง ไม่มีกลัวอะไร ไม่ครั่นคร้ามต่ออะไร พญานาคมีเท่าไรปราบหมด หรือเทวดามีฤทธิ์มีเดชเท่าไรปราบหมด หรือรูปพรหมมีฤทธิ์มีเดชเท่าไรปราบหมด หรืออรูปพรหมมีฤทธิ์มีเดชเท่าไรเข้าถึงพระรัตนตรัยเสียแล้วปราบได้หมด ไม่ต้องกลัวอะไรสักอย่าง เป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้าเก่งกาจขนาดนั้น เพราะฉะนั้น เมื่อใครเข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะได้ชื่อว่าเข้าถึงซึ่งแก้วสารพัดนึก เพราะฉะนั้นดูตัวอย่างตำราเป็นสำคัญ

ที่วัดปากน้ำกำลังปรุ้งขึ้นอยู่นี้ เวลานี้มีพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ พระภิกษุสามเณร อุบาสกอุบาสิกา ตั้ง ๑๕๐ กว่าแล้วนะ ยังไม่ได้สำรวจอีก ๑๕๐ กว่าแล้ว นี่แหละตัวจริงในพระพุทธศาสนา ถ้าได้ตัวจริงอย่างนี้แล้ว จะเป็นหญิงเป็นชายเป็นภิกษุสามเณรไม่ว่า มีฤทธิ์มีเดชเป็นมหัศจรรย์นัก

ด้วยอานุภาพพระรัตนตรัย **อปฺปมาโน พุทฺโธ** พระพุทธเจ้าทรงคุณไม่มี
ประมาณ **อปฺปมาโน ธมฺโม** พระธรรมทรงคุณไม่มีประมาณ **อปฺปมาโน สงฺโฆ**
พระสงฆ์ทรงคุณไม่มีประมาณ ด้วยอานุภาพพระรัตนตรัยซึ่งทรงคุณไม่มีประมาณนี้ จง
ดลบันดาลความสุขสวัสดิ์อุบัติบังเกิดมีแก่ชนทั้งแห่งพระภิกษุสามเณร อุบาสกอุบาสิกาทั้ง
หลาย บรรดามาสโมสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า ด้วยอำนาจสัจจาจาที่ได้อ้างธรรม
เทศนาตั้งแต่ต้นจนอวสานนี้ ขอความสุขสวัสดิ์จึงบังเกิดมีแก่ท่านทั้งหลาย บรรดามาส
โมสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า อาตมภาพชี้แจงแสดงมาพอสมควรแก่เวลาโดยอรรถ
นิยมความเพียงนี้

เอวံ ก็มีด้วยประการฉะนี้ ฯ

